

[Landbrugsministeren.]

kommissionen, og her kan jeg nævne, at vi, bl. a. af ordføreren for forespørgerne, ofte er blevet kritiseret for, at landbokommissionen ikke optager mere forskningsmæssige og planlægningsmæssige opgaver. Jeg tror ikke, at det kan være kommissionens opgave. Landbokommissionen er meget bredt sammensat af repræsentanter for de politiske partier, for landbrugets organisationer, for arbejdsgivere og arbejdere, interesserede styrelser, videnskab m. m. Det giver denne kommission en sådan bredde og en sådan karakter, at de forslag, der kommer fra kommissionen, har haft og vil have en betydelig vægt, og resultaterne af kommissionens arbejde har jo også hidtil spillet en meget afgørende rolle i lovgivningen.

Vi forventer som sagt i regeringen, at det arbejde, der her er i gang, nu snarlig kan afsluttes, således at alle de elementer, man her arbejder med, kan gå ind i det, jeg vil kalde den langsigtede landbrugspolitik, og vi forventer og ved, at den indstilling, der vil komme, vil få stor betydning for landbrugets fremtid. Vi vil derfor fra regeringens side vente med en endelig stillingtagen til disse struktur-mæssige problemer, indtil der foreligger et oplæg fra landbokommissionen.

Hvad angår de oplysninger, jeg dernæst skal give om det andet i forespørgslen rejste problem, nemlig om det økonomiske, om planerne for de kommende landbrugsstøtteordninger, må jeg desværre bedrøve hr. Morten Lange med, at oplysningerne her må være sparsomme. Jeg har haft et par møder med landbruget, for at vi gensidig kunne orientere hinanden om vore synspunkter, og et nyt møde er berammet. Jeg står som sagt midt i forhandlingerne, men jeg vil gerne understrege, at vi i regeringen længe har arbejdet med disse ting, og selv om vi ikke er færdige, tror jeg godt, jeg kan sige, at nogen patentløsning på landbrugets problemer såvel i den aktuelle som i den fremtidige situation næppe kan gives. Der er mange ting, der spiller ind, og der er, som forespørgeren også var inde på det, fremsat mange nye tanker og synspunkter i forbindelse med hele denne problematik, hvor man også utraditionelt har prøvet at stikke retningslinjer ud, der afviger væsentligt fra det system, vi kender i dag. Men jeg tror,

man må sige, at vel kan man planlægge den indre struktur, måske også planlægge en produktion, men hvad man ikke kan planlægge, er de kommende afsætningsvilkår. I det år, godt og vel, jeg har siddet som landbrugsminister, har jeg oplevet, hvor hurtigt tingene skifter, hvor usikkert det hele er. Vi har haft mange situationer, hvor vi havde for meget, og visse andre situationer, hvor vi havde for lidt, og når vi står sådan, at vi stadig skal eksportere to tredjedele af vor produktion, er vi helt afhængige af disse ydre vilkår.

Når hr. Morten Lange siger, at nu er tiden inde til at overveje de fremtidige løsninger, fordi man nu kan begynde at skimte konturerne af det nye, og herunder nævner det nordiske, må jeg over for dette pege på, at det nok er noget tidligt, jeg vil føje til: alt for tidligt, at bedømme noget som helst i forbindelse med den udvikling, der ikke mindst på det nordiske område forhåbentlig kan blive en realitet; vi kan ikke i dag bygge noget sikkert på dette.

Må jeg også her pege på, at der jo på mange andre områder på internationalt plan arbejdes med landbrugsproblemerne: jeg kan nævne den rapport, som OECD har fremlagt, og jeg kan nævne det arbejde, der er i gang i fællesmarkedet, hvor man også søger at tage disse spørgsmål op med henblik på et andet system. Alt dette indebærer, at vi stadig står i en situation præget af megen usikkerhed, og med de skiftende vilkår, der er på eksportmarkederne og også herhjemme, tror jeg, man må indrømme, at det er svært at disponere. Vi prøver i regeringen på at finde frem til en form, der peger fremad og så vidt muligt er i takt med det, der sker i landene omkring os. Men som sagt, nogen patentløsning kan næppe gives.

Den bestående støtteordning, der er blevet til gennem årene, blev nu af hr. Morten Lange karakteriseret som indeholdende mange socialdemokratiske træk. Jeg skal ganske forbigå denne karakteristik, men vil have lov at pege på, at denne lovgivning bygger på et nøje samarbejde mellem landbruget og tidligere regeringer, og at den er vedtaget med et meget stort flertal her i folketinget. Lovgivningen har været under stadig udvikling, og det, man kan sige den er præget af, er en afbalancering over for de forskellige ejendomsgrupper